

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
MELCHIORJA WATHELETA,
predstavljeni 14. novembra 2013¹

Zadeva C-609/12

Ehrmann AG
proti
Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija))

„Varstvo potrošnikov — Zdravstvene trditve na živilih — Posebni pogoji — Časovno področje uporabe“

I – Uvod

1. Bundesgerichtshof (Nemčija) s tem predlogom za sprejetje predhodne odločbe sprašuje Sodišče o razlagi členov 10(1) in (2), 28(5) in 29 Uredbe (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih,² kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 116/2010 z dne 9. februarja 2010³ (v nadaljevanju: Uredba št. 1924/2006 ali Uredba).

2. Ta predlog je bil vložen v okviru postopka med družbo Ehrmann AG (v nadaljevanju: Ehrmann) in Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (urad za boj proti nelojalni konkurenci, v nadaljevanju: urad ZBW) zaradi uporabe obveznosti iz člena 10 Uredbe št. 1924/2006 *ratione temporis*.

II – Pravni okvir

A – Zakonodaja Unije

3. Člen 1(1) in (2) Uredbe št. 1924/2006 določa:

„1. Ta uredba usklajuje določbe zakonov ali drugih predpisov v državah članicah, ki se nanašajo na prehranske in zdravstvene trditve, da bi zagotovili učinkovito delovanje notranjega trga ob istočasnem zagotavljanju visoke ravni varstva potrošnikov.“

2. Ta uredba se uporablja za prehranske in zdravstvene trditve pri komercialnem obveščanju, in sicer označevanju, predstavljanju ali oglaševanju živil, namenjenih končnemu potrošniku.“

1 — Jezik izvirnika: francoščina.

2 — UL L 404, str. 9, in popravka UL 2007, L 12, str. 3, in UL 2009, L 198, str. 87.

3 — UL L 37, str. 16.

4. Člen 2(2) te uredbe pojma „trditev“ in „zdravstvena trditev“ opredeljuje v točkah 1 in 5:

„(1) ‚trditev‘ pomeni vsako sporočilo ali predstavitev, ki ni obvezna v okviru zakonodaje Skupnosti ali nacionalne zakonodaje, vključno s slikovno predstavitvijo, grafično predstavitvijo ali predstavitvijo s simboli v kakršni koli obliki, s katero se navaja, domneva ali namiguje, da ima živilo posebne lastnosti;

[...]

(5) ‚zdravstvena trditev‘ pomeni vsako trditev, ki navaja, domneva ali namiguje, da obstaja povezava med kategorijo živil, živilom ali eno od njegovih sestavin na eni strani in zdravjem na drugi strani“.

5. Člen 3 navedene uredbe, naslovljen „Splošna načela za vse trditve“, določa:

„Prehranske in zdravstvene trditve se lahko uporabljajo pri označevanju, predstavitvi in oglaševanju živil, danih v promet v Skupnosti le, če so skladne z določbami te uredbe.

Brez poseganja v Direktivi 2000/13/ES in 84/450/EGS uporaba prehranskih in zdravstvenih trditev ne sme:

(a) biti napačna, dvoumna ali zavajajoča;

[...]“

6. Člen 10 te uredbe določa:

„1. Prepovedane so zdravstvene trditve, ki niso v skladu s splošnimi zahtevami iz poglavja II in s posebnimi zahtevami iz tega poglavja ter niso odobrene v skladu s to uredbo in vključene v sezname dovoljenih trditev iz členov 13 in 14.

2. Zdravstvene trditve se dovolijo le, če so pri označevanju ali, če to ne obstaja, pri predstavljanju in oglaševanju navedeni naslednji podatki:

(a) izjava, ki navaja pomembnost raznolike in uravnotežene prehrane ter zdravega načina življenja;

(b) količina živil in zahtevan vzorec uživanja, ki je potreben za zatrjevani ugodni učinek;

(c) kjer je to potrebno, izjava, naslovljena na osebe, ki se morajo izogibati uporabi živila; in

(d) ustrezno opozorilo na izdelkih, ki lahko ob pretiranem uživanju predstavljajo nevarnost za zdravje.

3. Na splošne, ne posebej opredeljene prednosti, ki jih ima hranilo ali živilo za splošno dobro zdravje ali z zdravjem povezano dobro počutje, se lahko sklicuje le, če se doda posebna zdravstvena trditev, vključena v seznam iz členov 13 ali 14.

[...]“

7. Člen 13 Uredbe št. 1924/2006, naslovljen „Zdravstvene trditve razen tistih, ki zadevajo zmanjšanje tveganja za bolezni, in tistih, ki zadevajo trditve v zvezi z razvojem in zdravjem otrok“, določa:

„1. Zdravstvene trditve, ki opisujejo ali se sklicujejo na:

- (a) vlogo hranila ali druge snovi pri rasti, razvoju in telesnih funkcijah, ali
- (b) psihične in vedenjske funkcije, ali
- (c) brez poseganja v Direktivo 96/8/ES, hujšanje ali nadzorovanje teže ali zmanjšanje občutka lakote ali povečanje občutka sitosti ali zmanjšanje razpoložljive energijske vrednosti iz prehrane;

ki so označene v seznamu iz odstavka 3, se lahko oblikujejo brez opravljenih postopkov iz členov 15 do 19, če:

- (i) temeljijo na splošno sprejetih znanstvenih dokazih in
- (ii) jih povprečni potrošnik dobro razume.

2. Države članice Komisiji posredujejo sezname trditev iz odstavka 1 najpozneje do 31. januarja 2008, skupaj s pogoji, ki veljajo zanje in, s sklicevanjem na ustrezno znanstveno utemeljitev.

3. Komisija po posvetovanju z Agencijo in v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 25(3) sprejme najpozneje do 31. januarja 2010 seznam Skupnosti, ki je namenjen spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njeno dopolnitvijo, z dopustnimi trditvami iz odstavka 1 in vse pogoje, potrebne za uporabo teh trditev.

[...]“

8. Člen 28 te uredbe se nanaša na prehodne ukrepe in določa:

„1. Živila, ki so dana na trg ali označena pred datumom uporabe te uredbe, in niso v skladu s to uredbo, se smejo tržiti do izteka njihovega roka uporabe, toda najkasneje do 31. julija 2009. Glede na določbe iz člena 4(1) se živila lahko tržijo najdlje štiriindvajset mesecev po sprejetju ustreznih profilov hranil in njihovih pogojev uporabe.

2. Izdelki z blagovno znamko ali trgovskim imenom, ki so obstajali pred 1. januarjem 2005 in niso v skladu s to uredbo, se smejo še naprej tržiti do 19. januarja 2022, potem pa se zanje uporabljajo določbe te uredbe.

3. Prehranske trditve, ki jih je država članica uporabljala pred 1. januarjem 2006 v skladu z nacionalnimi določbami, veljavnimi zanje, in niso vključene v Prilogo, se lahko uporabljajo do 19. januarja 2010 in sicer na odgovornost nosilcev živilske dejavnosti in brez poseganja v sprejetje zaščitnih ukrepov iz člena 24.

4. Za prehranske trditve v slikovni predstavitvi, grafični predstavitvi ali predstavitvi s simboli, ki so v skladu s splošnimi načeli te uredbe in niso vključene v Prilogo ter se uporabljajo v skladu s posebnimi pogoji in merili iz nacionalnih določb ali predpisov, velja naslednje:

- (a) države članice pošljejo Komisiji najkasneje do 31. januarja 2008 tovrstne veljavne prehranske trditve in nacionalne določbe ali predpise, skupaj z znanstvenimi podatki, ki utemeljujejo te določbe ali predpise;

- (b) Komisija v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 25(3) sprejme odločbo o uporabi tovrstnih trditvev, ki je namenjena spreminjanju nebistvenih določb te uredbe.

Prehranske trditve, ki se ne dovolijo po tem postopku, se lahko uporabljajo največ dvanajst mesecev po sprejetju odločbe.

5. Zdravstvene trditve iz člena 13(1)(a) se lahko uporabljajo od datuma začetka veljavnosti te uredbe, do sprejetja seznama iz člena 13(3), in sicer na odgovornost nosilcev živilske dejavnosti ter pod pogojem, da so v skladu s to uredbo in veljavnimi nacionalnimi, njim ustreznimi predpisi, ter brez poseganja v sprejetje zaščitnih ukrepov iz člena 24.

[...]“

9. Člen 29 navedene uredbe določa:

„Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. julija 2007.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.“

B – Nemška zakonodaja

10. Člen 11 z naslovom „Določbe o varstvu pred zavajanjem“ različice zakonika o živilih, proizvodih tekoče potrošnje in živilih, namenjenih za živalsko krmo (Lebensmittel- Bedarfsgegenstände- und Futtermittelgesetzbuch, v nadaljevanju: LFGB), ki se uporablja v tem sporu, določa:

„(1) Dajanje živil v promet pod zavajajočim imenom, označbo ali predstavitvijo ali oglaševanje živil na splošno ali v posameznem primeru z zavajajočo predstavitvijo ali drugimi zavajajočimi izjavami je prepovedano. Za zavajanje gre predvsem:

1. če se za živilo uporabijo imena, označbe, predstavitve, opisi ali druge izjave glede značilnosti, zlasti glede vrste, kakovosti, sestave, količine, roka trajanja, porekla, izvora ali načina izdelave ali pridelave, ki bi lahko vodili v zmoti;

[...]“

III – Dejansko stanje, postopek in vprašanje za predhodno odločanje

11. Iz predložitvenega sklepa je razvidno, da družba Ehrmann proizvaja in prodaja mlečne izdelke, med katerimi je sadna skuta („Monsterbacke“), ki se v trgovinah prodaja v prodajnih enotah, sestavljenih iz šestih 50-gramskih lončkov (v nadaljevanju: zadevni izdelek).

12. V skladu s tabelo hranilne vrednosti, natisnjeno na strani embalaže, ima 100 g tega izdelka 105 kcal energijske vrednosti ter vsebuje 13 g sladkorja, 2,9 g maščob in 130 mg kalcija. V 100 g kravjega mleka je vsebnost kalcija prav tako 130 mg, medtem ko je sladkorja samo 4,7 g.

13. Leta 2010 je bil na vsako prodajno enoto zadevnega izdelka zapisan oglasni slogan „Tako pomembna kakor dnevni kozarec mleka!“ (v nadaljevanju: sporni slogan). Na embalaži ni nobene navedbe, zahtevane v členu 10(2), od (a) do (d), Uredbe št. 1924/2006, da bi se zdravstvene trditve lahko uporabljale za označevanje ali predstavljanje živil.

14. Urad ZBW je menil, da je sporni slogan zavajajoč, ker na zadevnem izdelku ni opozorila, da vsebuje precej več sladkorja v primerjavi z mlekom. Poleg tega naj ta slogan ne bi bil v skladu s členoma 9 in 10 Uredbe št. 1924/2006, ker vsebuje prehranske in zdravstvene trditve. Z izjavo o mleku se vsaj posredno namiguje, da zadevni izdelek prav tako vsebuje veliko kalcija, tako da ta navedba ni samo podatek o kakovosti, ampak naj bi se obljubljala korist za zdravje potrošnika.

15. Zato je urad ZBW pri Landgericht Stuttgart vložil opustitveno tožbo in zahtevek za povračilo stroškov opomina.

16. Družba Ehrmann je predlagala zavrnitev tožbe ter trdila, da je zadevni izdelek alternativno živilo, primerljivo z mlekom, in da je razlika v vsebnosti sladkorja med tem izdelkom in mlekom premajhna, da bi bila bistvena. Poleg tega naj sporni slogan ne bi izražal nobene posebne prehranske lastnosti izdelka in naj bi zato predstavljal le podatek o kakovosti, ki ga Uredba (ES) št. 1924/2006 ne pokriva. Družba Ehrmann je trdila še, da se člen 10(2) te uredbe v skladu s členom 28(5) navedene uredbe v vsakem primeru še ni uporabljal v času dejanskega stanja v sporu o glavni stvari.

17. Landgericht Stuttgart je zavrnilo tožbo urada ZBW. Oberlandesgericht Stuttgart, pri katerem je bila vložena pritožba, pa je s sodbo z dne 3. februarja 2011 ugodilo opustitveni tožbi in zahtevku za povračilo stroškov opomina.

18. Po mnenju tega sodišča sporni slogan ni prehranska ali zdravstvena trditev v smislu Uredbe št. 1924/2006. Zato naj se ta uredba zanj ne bi uporabljala. Pritožbeno sodišče pa je vseeno menilo, da je navedeni slogan zavajajoč v smislu člena 11(1), drugi stavek, točka 1, LFGB, ker zadevni izdelek vsebuje veliko več sladkorja kot enaka količina polnomastnega mleka.

19. Družba Ehrmann je pri predložitvenem sodišču vložila revizijo zoper sodbo Oberlandesgericht Stuttgart. Po mnenju predložitvenega sodišča sporni slogan ni zavajajoč v smislu člena 11(1) LFGB. Prav tako ni prehranska trditev v smislu člena 2(2), točka 4, Uredbe št. 1924/2006, ampak zdravstvena trditev v smislu člena 2(2), točka 5, navedene uredbe, in to v skladu s sodbo Deutsches Weintor.⁴ Slogan namreč namiguje na povezavo med zadevnim izdelkom in zdravjem potrošnika, taka povezava pa zadostuje, da se ga lahko šteje za „zdravstveno trditev“.

20. Predložitveno sodišče glede tega opozarja, da leta 2010, ki je upošteven datum v sporu o glavni stvari, na označbi zadevnega izdelka niso bili navedeni nobeni podatki iz člena 10(2) Uredbe št. 1924/2006. Zato je Bundesgerichtshof, ki je naletelo na več možnih razlag glede uporabe tega člena v času dejanskega stanja, prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje: „Ali je bilo treba obveznosti opozorila po členu 10(2) Uredbe (ES) št. 1924/2006 spoštovati že leta 2010?“

21. Družba Ehrmann in Evropska komisija sta predložili pisna stališča. Obravnava v navzočnosti obeh strank je bila 10. oktobra 2013.

IV – Pravna analiza

A – Uvodne ugotovitve glede vloge Sodišča pri uporabi pravnega pravila Unije za dejansko stanje

22. Predlog za sprejetje predhodne odločbe vsebuje samo eno jasno, natančno in omejeno vprašanje: ali so se v skladu s členoma 28 in 29 Uredbe št. 1924/2006 obveznosti iz člena 10(2) navedene uredbe uporabljale leta 2010?

⁴ — Sodba z dne 6. septembra 2012 (C-544/10, točka 34).

23. Očitno je, da je to vprašanje smiselno šele, če sporni slogan ustreza zdravstveni trditvi v smislu navedene uredbe. Iz predloga za sprejetje predhodne odločbe pa je razvidno, da je predložitveno sodišče že odločilo o tem. Slogana namreč „ne šteje za zavajajočega v smislu [nacionalnih predpisov]. [Bundesgerichtshof] meni, da slogan tudi ni prehranska trditev v smislu člena 2(2), točka 4, Uredbe št. 1924/2006, je pa zdravstvena trditev v smislu člena 2(2), točka 5, te uredbe.“⁵

24. Bundesgerichtshof nato pojasnjuje, da „to sklepa iz [zgoraj navedene] odločitve [Sodišča] [z dne 6. septembra 2012] v zadevi Deutsches Weintor“.⁶

25. Vseeno sta stranki v postopku v glavni stvari vprašanje opredelitve „zdravstvene trditve“ postavili v pisnih stališčih in na obravnavi. Družba Ehrmann meni, da je premisa predložitvenega sodišča – to je, da je sporni slogan zdravstvena trditev – napačna. Sodišče naj bi moralo predložitveno sodišče na to opozoriti, da bi to na podlagi pravilne razlage Uredbe št. 1924/2006 spremenilo opredelitev spornega slogana.

26. Jaz pa menim, da v obravnavani zadevi Sodišče ni pristojno, da obravnava presojo predložitvenega sodišča, ki je omejilo pravni in dejanski okvir spora, v katerem odloča, in tega vidika ni vključilo v svoje vprašanje.

27. Sodišče je namreč vedno razsodilo:

„20. [...] pri sodelovanju med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, kot ga določa člen [267 PDEU], le nacionalno sodišče, ki odloča v sporu in je pristojno za izdajo sodne odločbe, glede na posebnosti spora, ki poteka pred njim, presoja tako nujnost sprejetja predhodne odločbe, da bo lahko sprejelo sodbo, kot upoštevnost vprašanj, ki jih postavi Sodišču [...].

21. Možnost določati vprašanja, ki jih je treba predložiti Sodišču, ima torej le nacionalno sodišče, stranke pa ne morejo spremeniti njihove vsebine [...].

22. Poleg tega sprememba vsebine vprašanj za predhodno odločanje [na zahtevo ene od strank] ali odgovor na dopolnilna vprašanja, ki jih [...] stranki v glavni stvari navajata v svojih stališčih, ne bi bila skladna z vlogo Sodišča na podlagi člena [267 PDEU] in njegovo obveznostjo, da vladam držav članic in zainteresiranim strankam omogoči, da v skladu s členom 23 Statuta Sodišča Evropske unije predložijo izjave, glede na to, da so na podlagi te določbe zainteresirane osebe obveščene le o predložitvenih odločbah [...].“⁷

28. Če bi Sodišče upoštevalo tezo družbe Ehrmann, bi moralo razlagati pojem zdravstvene trditve, to je člen 2(2), točka 5, Uredbe št. 1924/2006, čeprav Bundesgerichtshof ni postavilo tega vprašanja, prav tako pa v predložitvenem sklepu ni izrazilo dvoma o tem, da je navedba „Tako pomembna kakor dnevni kozarec mleka!“ zdravstvena trditev. Zato menim, kot je Sodišče že imelo priložnost odločiti v podobnih okoliščinah, da mu v tem postopku predhodnega odločanja ni treba odločiti o tem vprašanju.

5 — Točka 9 predloga za sprejetje predhodne odločbe. Moj poudarek.

6 — Prav tam (točka 9).

7 — Sodba z dne 15. oktobra 2009 v zadevi Hochtief in Linde-Kca-Dresden (C-138/08, ZOdl., str. I-9889, točke od 20 do 22). Glej tudi sodbo z dne 14. aprila 2011 v združenih zadevah Vlaamse Dierenartsenvereniging in Janssens (C-42/10, C-45/10 in C-57/10, ZOdl., str. I-2975, točke od 42 do 44).

29. Ta položaj je namreč popolnoma enak položaju v zadevi Felicitas Rickmers-Linie,⁸ v kateri je tožeča stranka menila, da je treba odgovoriti predvsem na vprašanje, ki je bilo podlaga za vprašanje, ki ga je postavilo Finanzgericht Hamburg, in ki je bilo, ali je transakcijo, kot se obravnava v sporu, mogoče šteti za obdavčljivo transakcijo v smislu Direktive Sveta z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 11), čeprav gre le za fikcijo z vidika davka na kapital ter niti ne posega v obstoj družbe niti ne spreminja njene pravne in splošne gospodarske strukture.

30. Sodišče je spričo te zahteve odločilo, da „pa tega vprašanja, ki zahteva razlago členov 3(2) in 4 Direktive, ni postavilo Finanzgericht Hamburg, ki v predložitvenem sklepu ni izrazilo dvoma o tem, da je transakcija, kot se obravnava v tej zadevi, obdavčena z davkom na kapital. Torej v tem postopku predhodnega odločanja ni treba odločiti o tem vprašanju.“⁹

31. Sodišče je seveda pojasnilo, da „v okviru člena [267 PDEU] sicer res ni pristojno, da bi pravila Skupnosti uporabilo na določenem primeru,“¹⁰ vendar lahko po potrebi „nacionalnemu sodišču posreduje vse napotke za razlago prava Skupnosti, ki bi lahko bili koristni pri presoji učinkov njegovih določb“.¹¹

32. Generalni pravobranilec Y. Bot je v sklepnih predlogih, ki jih je predstavil v zadevi Winner Wetten, zapisal tudi, da po njegovem mnenju, kadar je mogoče dvomiti o utemeljenosti presoje predložitvenega sodišča, „Sodišče v skladu z duhom sodelovanja, ki prevladuje v postopku za sprejetje predhodne odločbe, in za zagotovitev vseh dejstev predložitvenemu sodišču v zvezi z razlago prava Skupnosti, ki bi jih to sodišče lahko uporabilo za rešitev spora, temu sodišču zagotovi napotke, ki mu bodo omogočili ponovno preučitev utemeljenosti njegove premise“.¹²

33. Vendar se mi ne zdi, da je treba v obravnavanem primeru uporabiti to možnost, saj v nasprotju z družbo Ehrmann menim, da je Bundesgerichtshof na podlagi sedanje sodne prakse Sodišča pravilno uporabilo pojem zdravstvene trditve, kot je opredeljen v členu 2(2), točka 5, Uredbe št. 1924/2006.

34. Zato menim, da ni potrebno, da se Bundesgerichtshof pojasni pojem zdravstvene trditve.

35. Nasprotno, čeprav je Komisija v pisnih stališčih to vprašanje predstavila le na kratko, pa bi bilo mogoče podvomiti v izbiro določbe, ki se uporabi.

36. Namreč, kot opozarja Komisija, bi se sporni slogan lahko skliceval na splošne, ne posebej opredeljene prednosti, ki jih ima živilo (mleko) za splošno dobro zdravje. Tak slogan pa je prepovedan s členom 10(3) Uredbe št. 1924/2006, razen če se doda posebna zdravstvena trditev, vključena v seznam iz členov 13 ali 14 navedene uredbe, za kar pa se zdi, da v tem primeru ne drži. Postavljalo bi se torej vprašanje uporabe *ratione temporis* člena 10(3) Uredbe.

8 — Sodba z dne 15. julija 1982 (270/8, Recueil, str. 2771).

9 — Prav tam (točka 9).

10 — Sodba z dne 18. decembra 2007 v zadevi Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia (C-220/06, ZOdl., str. I-12175, točka 36).

11 — Prav tam (točka 36).

12 — Točka 35 njegovih sklepnih predlogov, predstavljenih 26. januarja 2010 v zadevi Winner Wetten, v kateri je bila izdana sodba z dne 8. septembra 2010 (C-409/06, ZOdl., str. I-8015).

37. Ker pa bi se to vprašanje kot vprašanje, ki ga je glede iste teme postavilo predložitveno sodišče v zvezi s členom 10(2) Uredbe, postavilo le, če bi Sodišče menilo, da je Bundesgerichtshof pravilno uporabilo pojem zdravstvene trditve, bom najprej podredno in predhodno (ker primarno menim, da Sodišču ne bi bilo treba znova preučiti tega vprašanja) preučil vprašanje opredelitve zdravstvene trditve. Ker sem prepričan, da bo po končani analizi jasno, da je sporni slogan zdravstvena trditev v smislu Uredbe št. 1924/2006, bom nato obravnaval vprašanje uporabe člena 10 Uredbe *ratione temporis*.

B – Podredno in predhodno: pojem „zdravstvena trditev“

1. Široka razlaga pojma „zdravstvena trditev“

38. Člen 2(2), točka 5, Uredbe št. 1924/2006 določa, da „zdravstvena trditev“ pomeni vsako trditev, ki navaja, domneva ali namiguje, da obstaja povezava med kategorijo živil, živilom ali eno od njegovih sestavin na eni strani in zdravjem na drugi strani“.

39. Sodišče je ta pojem prvič razlagalo v zgoraj navedeni sodbi Deutsches Weintor. Tako „iz besedila člena 2(2), točka 5, Uredbe št. 1924/2006 izhaja, da je ‚zdravstvena trditev‘ v smislu navedene uredbe opredeljena glede na povezavo, ki mora obstajati med živilom ali eno od njegovih sestavin na eni strani in zdravjem na drugi strani“.¹³

40. Ker v Uredbi ni natančnejših elementov presoje, Sodišče ugotavlja, da „ta opredelitev ne daje nobenega pojasnila ne glede neposrednosti ali posrednosti te povezave, ne glede njene intenzivnosti ali trajanja [ter da je treba v] teh okoliščinah [...] razlagati besedo ‚povezava‘ široko“.¹⁴

41. Preden bom obravnaval uporabo te opredelitve za sporni slogan, bom pripomnil še dvoje.

42. Po eni strani se zdi, da pravna stroka še ne dvomi o tej, če že ne ekstenzivni, pa vsaj široki razlagi pojma zdravstvene trditve.¹⁵

43. Po drugi strani je Sodišče pred kratkim potrdilo svoj pristop k pojmu zdravstvene trditve v sodbi Green – Swan Pharmaceuticals CR.¹⁶

44. Sodišče je moralo v tej zadevi razlagati pojem „trditev v zvezi z zmanjševanjem tveganja za bolezní“, ki je v členu 2(2), točka 6, Uredbe št. 1924/2006 opredeljen kot „kakršn[a] koli zdravstven[a] trditev, ki navaja, domneva ali namiguje, da uživanje kategorije živil, živila ali enega od njegovih sestavnih delov znatno zmanjšuje dejavnik tveganja za razvoj bolezní“.

13 — Zgoraj navedena sodba (točka 34).

14 — Prav tam (točka 34). Moj poudarek.

15 — Sébastien Roset glede tega pojma „zdravstvena trditev“ tako navaja „lep primer teh odprtih pojmov oziroma ‚catch all‘ pojmov z več kot nenatančno pravno vsebino, ki naj bi zajeli čim več dejanskih primerov, ki lahko škodijo varstvu potrošnikov“. Po njegovem mnenju je Sodišče dalo prednost „široki razlagi pojma, k čimer ga je nagovarjalo besedilo člena 2 [Uredbe]“ (moj poudarek, Roset, S., „Santé publique: publicité et étiquetage des alcools et protection des consommateurs“, *Europe*, 2012, november, komentar 430). Glej tudi Prouteau, J., „Santé publique et libertés économiques: une nouvelle illustration d’une conciliation favorable à la santé publique“, *Revue Lamy Droit des affaires*, 2012, št. 77, str. 66–68; Van der Meulen, B., in van der Zee, E., „Through the Wine Gate’ First Steps towards Human Rights Awareness in EU Food (Labelling) Law“, *European food and feed law review*, 2013, št. 1, str. 41–52, zlasti stran 44.

16 — Sodba z dne 18. julija 2013 (C-299/12, točka 22).

45. Čeprav opredelitev vsebuje besedo „znatno“, je Sodišče menilo, da „[i]z uporabe glagolov ‚domneva ali namiguje‘ izhaja, da opredelitev ‚trditev v zvezi z zmanjšanjem tveganja za bolezni‘ v smislu navedene določbe ne zahteva, da taka trditev izrecno vključuje navedbo, da uživanje živila znatno zmanjšuje dejavnik tveganja za razvoj človeške bolezni. *Zadostuje, da ta trditev pri povprečnem potrošniku, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren, ustvari vtis, da je zmanjšanje dejavnika tveganja znatno.*“¹⁷

2. Uporaba opredelitve za sporni slogan

46. Iz predloga za sprejetje predhodne odločbe je razvidno, da družba Ehrmann prodaja sadno skuto pod imenom „Monsterbacke“. Izdelek se prodaja v enotah, sestavljenih iz šestih 50-gramskih lončkov. Oglasni slogan „Tako pomembna kakor dnevni kozarec mleka!“ je zapisan na zgornji strani vsake enote.

47. Ta slogan torej izraža idejo, da je zadevni izdelek enako pomemben za vsakodnevno prehrano kot kozarec mleka.

48. Najprej, v zvezi s tem se strinjam z mnenjem predložitvenega sodišča, da povprečni potrošnik domneva – to domnevo pa potrjuje znanstvena skupnost¹⁸ – da ima mleko ugoden učinek na zdravje, zlasti pri otrocih. Tudi Evropska unija je uvedla program „mleko za šole“, ki od leta 1977 ponuja subvencije za oskrbo šol z mlečnimi izdelki po znižanih cenah.¹⁹ Ta program ima tako kot sistem razdeljevanja sadja v šolah dva cilja, in sicer prispevati k stabilizaciji trga in zdravi prehrani. Računsko sodišče v posebnem poročilu št. 10/2011, v katerem je ocenilo ta programa, poudarja, da je Komisija „[z]lasti pri programu ‚mleko za šole‘, ki je bil prvotno zasnovan kot ukrep za odprodajo zalog, [...] njegovo prehransko razsežnost postopoma predstavila kot glavni cilj.“²⁰

49. Če take domneve ne bi bilo, bi se sicer lahko vprašali, kako koristna je za proizvajalca navedba takega slogana na vsakem lončku skute, ki ga prodaja.

50. Nato, uporaba izraza „tako pomemben kakor“ nujno pomeni, da obstaja povezava med izdelkom, na katerem je zapisan slogan, in sporočilom, napisanim na zadevnem izdelku, to je vsakodnevno pitje kozarca mleka.

51. Če povzamem besede iz zgoraj navedene sodbe Green – Swan Pharmaceuticals CR, je učinek spornega slogana, da „pri povprečnem potrošniku, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren, ustvari vtis“, ²¹ da je uživanje te sadne skute tako kot pitje mleka koristno za zdravje. Povedano drugače, namiguje na obstoj povezave med oglaševanim živilom in zdravjem potrošnikov, zlasti otrok.

52. Ker glede na opredelitev zdravstvene trditve iz člena 2(2), točka 5, Uredbe, kot jo je Sodišče razlagalo v zgoraj navedeni sodbi Deutsches Weintor, vsaka – neposredna ali posredna, šibka ali močna, kratkotrajna ali dolgotrajna – povezava, ki namiguje na izboljšanje zdravstvenega stanja zaradi uživanja živila, spada na področje uporabe Uredbe,²² menim, da sporni slogan kot zdravstvena trditev spada na stvarno področje uporabe te uredbe.

17 — Prav tam (točka 24). Moj poudarek.

18 — Glej v tem smislu zlasti sporočilo francoske državne akademije za medicino (Académie nationale de médecine) o mlečnih izdelkih, sprejeto 1. aprila 2008 (*Bull. Acad. med.* 2008, zvezek 192, št. 4, str. 723–730), ter Smernice za prehrano otrok, starih od 6 do 24 mesecev, ki niso dojeni, ki jih je pripravila Svetovna zdravstvena organizacija.

19 — Glej Uredbo Komisije (ES) št. 657/2008 z dne 10. julija 2008 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 v zvezi s pomočjo Skupnosti za oskrbo učencev v izobraževalnih ustanovah z mlekom in nekaterimi mlečnimi proizvodi (UL L 183, str. 17).

20 — Posebno poročilo Računskega sodišča št. 10/2011 – Ali sta program „mleko za šole“ in sistem razdeljevanja sadja v šolah uspešna?, str. 5.

21 — Točka 24 sodbe.

22 — Točka 34 sodbe.

53. To naj ne bi veljalo za slogan vrste „užitek, ki dobro dene“ na škatli vrečk zelenega čaja ali „najboljše, kar dajejo mleko in žitarice“ na čokoladni ploščici. Taki slogani – razen da prvi uporablja pleonazem, saj je bistvo užitka, da dobro dene – namreč ne vsebujejo nobenega sklicevanja na zdravje. Prvi slogan se nanaša na vtis splošnega dobrega počutja, medtem ko drugi namiguje, da se je pri proizvodnji zadevnega izdelka uporabilo najboljše od obeh sestavin (mleka in žitaric).

54. To stališče poleg tega potrjuje razlaga, ki jo je Sodišče navedlo glede izrazov „domnevati“ in „namigovati“ v opredelitvi trditev v zvezi z zmanjšanjem tveganja za bolezni.

55. Kot sem že navedel, je Sodišče namreč menilo, da „[i]z uporabe glagolov ‚domneva ali namiguje‘ izhaja, da opredelitev ‚trditev v zvezi z zmanjšanjem tveganja za bolezni‘ v smislu [člena 2(2), točka 6, Uredbe št. 1924/2006] ne zahteva, da taka trditev izrecno vključuje navedbo, da uživanje živila znatno zmanjšuje dejavnik tveganja za razvoj človeške bolezni. *Zadostuje, da ta trditev pri povprečnem potrošniku, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren, ustvari vtis, da je zmanjšanje dejavnika tveganja znatno.*“²³

56. Uredba pa izraza „domnevati“ in „namigovati“ uporablja tudi za opredelitev zdravstvene trditve. Posledično, če prenesemo razlago teh izrazov, ki jo je Sodišče navedlo v zgoraj navedeni sodbi Green – Swan Pharmaceuticals CR, to pomeni, da zadostuje, da trditev pri povprečnem potrošniku ustvari vtis o obstoju povezave med kategorijo živil, živilom ali eno od njegovih sestavin na eni strani in zdravjem na drugi, da je lahko zdravstvena trditev v smislu Uredbe.

57. Ker je očitno, kot sem pojasnil zgoraj, da sporni slogan pri povprečnem potrošniku lahko ustvari vtis, da ima uživanje skute, na kateri je navedeni slogan, ugoden učinek na zdravje, ker je ta skuta tako pomembna kot dnevni kozarec mleka, ustreza opredelitvi zdravstvene trditve iz člena 2(2), točka 5, Uredbe.

58. Nazadnje, možnost, da lahko taka opredelitev zdravstvene trditve povzroči razdrobljenost trga v škodo evropskega gospodarstva, je bila predstavljena na obravnavi 10. oktobra 2013. Menim, da ni tako.

59. Prvič, dejstvo, da je slogan opredeljen kot zdravstvena trditev v smislu Uredbe št. 1924/2006, ne povzroči njegove prepovedi. Tak slogan se lahko še naprej uporablja, in to na celotnem ozemlju Unije, če se pri označevanju izdelka upoštevajo pogoji, določeni v Uredbi, zlasti v členu 10.

60. Drugič, čeprav se lahko pojavijo razlike v presoji glede na kraj uživanja izdelka, so te neločljivo povezane z odločitvijo zakonodajalca, da se „[v] skladu z načelom sorazmernosti [...] zaradi učinkovite uporabe zaščitnih ukrepov, ki so [...] predvideni [v tej uredbi], kot merilo [ocene] uporablja povprečni potrošnik, ki je razmeroma dobro obveščen in razmeroma dovolj pazljiv in rabsoden, obenem pa upoštevajo družbeni, kulturni in jezikovni dejavniki“. ²⁴ Glede na to izbiro ni nujno, da gre za povprečnega potrošnika za vso Unijo. Ker „[k]riterij povprečnega potrošnika ni statistični kriterij“, ²⁵ bodo morali „[n]acionalna sodišča in organi [...] uporabiti svojo zmožnost presoje, da bodo ob upoštevanju sodne prakse Sodišča lahko določili tipičen odziv povprečnega potrošnika v danem primeru“. ²⁶

61. Tretjič, mogoče je, da se izdelek ali ena od njegovih sestavin ne dojema povsod kot dober za zdravje. V tem primeru bo njegov proizvajalec, če ga želi prodajati na celotnem ozemlju Unije, sam izbral drugačno embalažo glede na državo ali opustil zadevni slogan, ne da bi bilo to odvisno od Uredbe št. 1924/2006 ali opredelitve zdravstvene trditve v tej uredbi.

23 — Zgoraj navedena sodba Green – Swan Pharmaceuticals CR (točka 24). Moj poudarek.

24 — Uvodna izjava 16 Uredbe št. 1924/2006.

25 — Prav tam.

26 — Prav tam.

62. Po mojem mnenju je sporni slogan torej zdravstvena trditev v smislu Uredbe št. 1924/2006. Ta analiza me tako vodi do preučitve vprašanja za predhodno odločanje, ki ga je postavilo predložitveno sodišče. Če se Sodišče ne bo strinjalo z mojim mnenjem in bo menilo, da sporni slogan ne spada na področje uporabe Uredbe št. 1924/2006, bo vprašanje za predhodno odločanje postalo hipotetično in nanj ne bo treba odgovoriti.

C – Uporaba člena 10 Uredbe št. 1924/2006 *ratione temporis*

1. Uporaba člena 10(3) Uredbe št. 1924/2006?

63. Najprej se je treba vprašati, ali se v primeru, ko je sporni slogan zdravstvena trditev, ne uporablja odstavek 3 člena 10 Uredbe namesto odstavka 2 tega člena, kot opozarja Komisija.

64. Očitno je, da je predložitveno sodišče pristojno za presojo, ali se sporni slogan v skladu s členom 10(3) Uredbe nanaša na „splošne, ne posebej opredeljene prednosti, ki jih ima hranilo ali živilo za splošno dobro zdravje ali z zdravjem povezano dobro počutje“.²⁷

65. Če je odgovor pritrdilen, je slogan v nasprotju z Uredbo št. 1924/2006, ker se člen 10(3) navedene uredbe uporablja od 1. julija 2007 in zahteva, da sta bila seznama iz členov 13 in 14 objavljena, kar se pa v času dejanskega stanja ni zgodilo.

66. V nasprotnem primeru bi bil odgovor na vprašanje za predhodno odločanje koristen za predložitveno sodišče.

2. Pogoji iz člena 10(2) Uredbe št. 1924/2006 in obstoječe teze

67. Člen 10 Uredbe št. 1924/2006 določa, da so zdravstvene trditve prepovedane. Dovoljene so le, če izpolnjujejo tri pogoje:

- so v skladu s splošnimi zahtevami iz poglavja II (členi od 3 do 7) Uredbe št. 1924/2006,
- izpolnjujejo posebne zahteve iz poglavja IV (členi od 10 do 19) Uredbe št. 1924/2006 ter
- so odobrene v skladu z Uredbo št. 1924/2006 in so vključene v sezname dovoljenih trditev iz členov 13 in 14 navedene uredbe.

68. Predložitveno sodišče meni, da je prvi od treh pogojev zakonitosti zdravstvenih trditev izpolnjen. Vendar pa meni, da tretji pogoj ni mogel biti izpolnjen, ker seznama iz členov 13 in 14 Uredbe št. 1924/2006 v času dejanskega stanja še nista bila sprejeta. Nazadnje, glede drugega pogoja postavlja vprašanje za predhodno odločanje, ali se je določba člena 10(2) Uredbe št. 1924/2006 že uporabljala leta 2010, ki je upošteven datum za rešitev spora.

69. V zvezi s tem si po mnenju predložitvenega sodišča nasprotujejo tri teze:

- po prvi tezi, ki jo podpira Komisija, se člen 10(2) Uredbe št. 1924/2006 tako kot celotna uredba uporablja od 1. julija 2007, to je od datuma, določenega v členu 29(2) navedene uredbe;

27 — „Čeprav je glede na podatke iz spisa navedena predpostavka predmet razprav, jo lahko potrdi tudi nacionalno sodišče“ (sklepni predlogi, ki jih je generalni pravobranilec Y. Bot predstavil v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Winner Wetten, točka 36).

- po drugi tezi, ki jo podpira družba Ehrmann, se obveznosti opozorila iz člena 10(2) Uredbe št. 1924/2006 uporabljajo šele od sprejetja seznama dovoljenih zdravstvenih trditvev v skladu s členom 13(3) Uredbe, saj sta navedena seznama omenjena v odstavku 1 navedenega člena 10;
- po tretji tezi se določbe člena 10(2)(a), (c) in (d) Uredbe št. 1924/2006 uporabljajo od 1. julija 2007, medtem ko se določbe člena 10(2)(b) uporabljajo šele od takrat, ko obstaja seznam dovoljenih zdravstvenih trditvev.

3. Presoja

70. Strinjam se z mnenjem Komisije v prid prvi tezi.

71. Prvič, če se opiram samo na besedilo Uredbe, ugotavljam, da je ta v skladu s členom 29(1) Uredbe št. 1924/2006 začela veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in da se v skladu z drugim odstavkom navedenega člena uporablja od 1. julija 2007.

72. Kot poudarja Komisija, ta datum uporabe velja za celotno uredbo, saj ni določeno nobeno odstopanje.

73. Nato ugotavljam, da nobena od prehodnih določb iz člena 28 Uredbe ne določa odstopanja od člena 10(2) te uredbe.

74. Odstavka 1 in 2 člena 28 se nanašata, prvič, na živila, ki so bila dana na trg ali označena pred 1. julijem 2007, in drugič, na izdelke z blagovno znamko ali trgovskim imenom, ki so obstajali pred 1. januarjem 2005. V obravnavanem primeru ne gre za nobenega od teh položajev.

75. Odstavka 3 in 4 se prav tako ne uporabljata, ker se nanašata izključno na prehranske trditve.

76. Odstavka 5 in 6 se nanašata na zdravstvene trditve, vendar se samo odstavek 5 uporablja za sporni slogan, ker zadeva trditve v smislu člena 13(1)(a), to je zdravstvene trditve, ki opisujejo ali se sklicujejo na vlogo hrana ali druge snovi pri rasti, razvoju in telesnih funkcijah.²⁸

77. V skladu s to določbo pa se take zdravstvene trditve lahko uporabljajo od datuma začetka veljavnosti Uredbe in do sprejetja seznama iz člena 13(3), in sicer na odgovornost nosilcev živilske dejavnosti ter če so v skladu s to uredbo.

78. Ne strinjam se z analizo družbe Ehrmann, da je posledica člena 28(5) Uredbe št. 1924/2006 odlog uporabe pogoja odobritve iz člena 10(1) in *posledično* vseh obveznosti, ki jih določa, tudi obveznosti navedbe posebnih podatkov, naštetih v odstavku 2.

79. Nasprotno, ker se člen 28(5) Uredbe št. 1924/2006 nanaša prav na obdobje pred sprejetjem seznama dovoljenih trditvev in izrecno opozarja, da mora zdravstvena trditvev, ki se uporablja v tem prehodnem obdobju, upoštevati celotno uredbo, ne vidim razlogov za izključitev obveznosti iz člena 10(2) Uredbe ali *a fortiori* ene od njih (kot na primer člena 10(2)(b)) Uredbe v tretji tezi, ki jo navaja predložitveno sodišče).

80. Trditvev, povezana z obveznostjo, da se zaradi sprejetja enega od seznamov iz člena 10(1) Uredbe št. 1924/2006 spremeni označevanje, ki je bilo v prehodnem obdobju v skladu s členom 10(2), se mi prav tako ne zdi prepričljiva.

28 — Člen 28(6) Uredbe se nanaša na zdravstvene trditve, ki niso našteje v členu 13(1)(a) in členu 14.

81. Če bi bilo treba odložiti uporabo člena 10(2) Uredbe, bi bila po prehodnem obdobju sprememba označevanja v vsakem primeru potrebna, saj bi bila trditev od takrat vključena v seznam dovoljenih trditev in bi proizvajalec torej moral dodati navedbe iz člena 10(2) Uredbe št. 1924/2006 ali pa trditev ne bi bila odobrena in bi jo proizvajalec moral odstraniti z oznake, ki se je uporabljala v prehodnem obdobju. V obeh primerih bi bila sprememba nujna. Zato se z uporabo člena 10(2) Uredbe št. 1924/2006 od 1. julija 2007 le predčasno določa neizogiben zapis navedb, ki jih vsebuje, v primeru odobritve.

82. Drugič, v skladu z uvodno izjavo 1 Uredbe sta njena cilja zagotoviti visoko raven varstva potrošnikov in olajšati njihovo izbiro glede živil.

83. Obstoj obveznih podatkov na označbi prispeva k uresničevanju teh ciljev. Kot Komisija pravilno omenja, ti podatki niso samo ključnega pomena za potrošnika, kadar je živilo predmet oglaševanja, pri katerem se uporablja zdravstvena trditev, ki je že vključena v sezname dovoljenih trditev v skladu s členoma 13 in 14 Uredbe, ampak tudi in celo bolj, kadar se zdravstvena trditev uporablja na podlagi prehodnih določb člena 28(5) in (6) Uredbe pred morebitno prihodnjo odobritvijo za celotno ozemlje Evropske unije.

84. Poleg tega, da je razlaga člena 10(2) Uredbe, po kateri se obveznosti opozorila, ki jih vsebuje, uporabljajo od 1. julija 2007, v skladu z besedilom Uredbe, je v skladu tudi s cilji zakonodajalca.

85. Tretjič, tudi sistematična razlaga besedila potrjuje tezo o uporabi člena 10(2) Uredbe leta 2010.

86. V skladu s členom 10(1) Uredbe velja načelo prepovedi zdravstvenih trditev. Za odstopanje od tega pravila morajo biti te trditve najprej v skladu s splošnimi zahtevami iz poglavja II Uredbe, nato v skladu s posebnimi zahtevami iz poglavja IV ter nazadnje, odobrene v skladu z Uredbo in vključene v sezname dovoljenih trditev iz členov 13 in 14.

87. Člen 10(1) Uredbe torej določa več pogojev, ki so kumulativni in enako pomembni, ker ni določeno drugače.

88. Smernice, priložene Izvedbenemu sklepu Komisije 2013/63/EU z dne 24. januarja 2013 o sprejetju smernic za izvajanje posebnih pogojev za zdravstvene trditve iz člena 10 Uredbe, to potrjujejo in glede uporabe člena 10 Uredbe natančneje določajo, „da se tudi odobrene zdravstvene trditve ne smejo uporabljati, če njihova uporaba ni v celoti v skladu z vsemi zahtevami iz Uredbe. Zato morajo nacionalni organi tudi v primeru, ko je trditev odobrena in vključena na sezname dovoljenih zdravstvenih trditev, ukrepati, če uporaba te trditve ni v skladu z vsemi zahtevami iz Uredbe“.²⁹

89. Iz tretjega pogoja, določenega v členu 10(1), in sicer, da so trditve odobrene in „vključene v sezname dovoljenih trditev iz členov 13 in 14“, ni mogoče sklepati, da se člen 10(2) uporablja le, če ti sezname obstajajo.

90. Člen 10(2) Uredbe namreč določa zahteve, ki morajo biti izpolnjene ob *konkretni* uporabi zdravstvenih trditev. Nekateri zdravstvene trditve pa se lahko uporabljajo na podlagi prehodnih določb člena 28(5) in (6) Uredbe pred vsakršno odobritvijo na ravni Unije in torej ne samo po njihovi odobritvi in vključitvi v sezname dovoljenih trditev.

29 — UL L 22, str. 25. Glej zlasti Uvod smernic, drugi odstavek, zadnja stavka.

91. Zato se strinjam s Komisijo, ki v pisnih stališčih trdi, da Uredba s temi določbami upošteva dejstvo, da so se zdravstvene trditve že uporabljale za označevanje živil v državah članicah, ko je Uredba začela veljati, in da določa ustrezne prehodne ukrepe, „da bi nosilec živilske dejavnosti omogočili, da se prilagodijo zahtevam [Uredbe]“³⁰ ob upoštevanju interesa potrošnikov.

92. Zlasti trditve v smislu člena 13(1)(a) Uredbe se lahko v skladu s členom 28(5) uporabljajo od začetka veljavnosti Uredbe in do sprejetja seznama iz člena 13(3), kadar so v skladu z zahtevami iz Uredbe, katerih del je člen 10(2).

93. Ker je v členu 10(1) Uredbe št. 1924/2006 prepoved zdravstvenih trditev pravilo, njihova odobritev pa izjema, je prehodno določbo, ki omogoča njihovo uporabo, čeprav niso izpolnjeni vsi pogoji iz člena 10(1) Uredbe, mogoče razlagati le ozko. Ker se člen 28(5) iste uredbe nanaša le na obstoj seznama iz člena 13, ga zato ni mogoče razširiti na posebne pogoje iz člena 10(2), tudi deloma ne (kot v tretji tezi, ki jo je predstavilo predložitveno sodišče). Zdi se mi, da dejstvo, da proizvajalec ne pozna pogojev uporabe, ki bodo določeni na seznamu iz člena 13 Uredbe, ne preprečuje določitve „količin[e] živil in zahtevan[ega] vzor[ca] uživanja, ki je potreben za zatrtje ugodni učinek“, ki je edina zahteva iz člena 10(2)(b) (ki se po tretji tezi, ki jo je predstavilo predložitveno sodišče, ne uporablja od 1. julija 2007).

94. V okviru sistematične razlage Uredbe torej ni mogoče ločeno analizirati povezave med odstavkoma 1 in 2 člena 10. Nasprotno, treba je upoštevati dejstvo, da je uporaba zdravstvenih trditev – za katero je v skladu s členom 10(2) določena obveznost navedbe posebnih podatkov – dovoljena na podlagi drugih določb Uredbe.

95. Poleg tega člen 19 Uredbe določa, da lahko vlagatelj ali uporabnik trditve, vključene v enega od seznamov iz členov 13 in 14, zaprosi za spremembo zadevnega seznama.

96. Iz tega člena izhaja, da seznam iz člena 10(1) Uredbe niso dokončno določeni, ko so sprejeti, ampak se lahko, nasprotno, spreminjajo.

97. Z vidika Uredbe, obravnavane kot celota, ta možnost spreminjanja seznamov dovoljenih trditev govori tudi v prid uporabi člena 10(2) *ratione temporis*, ki ni odvisna od sprejetja seznamov iz odstavka 1 tega člena. Bilo bi namreč nekoherentno in v nasprotju s ciljem varstva potrošnikov, za katerega si prizadeva Uredba št. 1924/2006, če bi odložili obveznosti navedbe posebnih podatkov iz člena 10(2) Uredbe v pričakovanju sprejetja seznamov dovoljenih trditev, čeprav se bodo ti seznam iz lahko spreminjali.

4. Povzetek

98. Ob upoštevanju zgornjega in v skladu z jezikovno, teleološko in sistematično razlago členov 10(1) in (2), 28(5) in 29 Uredbe št. 1924/2006 menim, da je treba člena 10(2) in 28(5) razlagati tako, da je treba obveznosti opozorila po členu 10(2) spoštovati od 1. julija 2007.

30 — Uvodna izjava 35 Uredbe št. 1924/2006.

V – Predlog

99. Zato predlagam, naj Sodišče na vprašanje za predhodno odločanje, ki ga je predložilo Bundesgerichtshof, odgovori tako:

Člena 10(2) in 28(5) Uredbe št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 116/2010 z dne 9. februarja 2010 je treba razlagati tako, da je treba obveznosti opozorila po členu 10(2) spoštovati od 1. julija 2007.